

Traberg Smidt (V):

Danskerne er langsomt ved at blive meget immobile. Vi flytter mindre og mindre, og det har den gode årsag, at de fleste familier i dag er afhængige af to lønindtægter. Det er derfor en forholdsvis stor social begivenhed for den enkelte familie at flytte til en anden by, for så skal begge ægtefæller samtidig have nyt arbejde. Hvis det her lille lovforslag kan bidrage til at forhøje mobiliteten, har det i høj grad Venstres interesse.

Der er mange andre mobilitetshindrende forhold end netop det at skaffe arbejde. Man kunne godt – det er ikke til behandling her – sende en uvenlig tanke til de stærkt forøgede salgskostninger, der er forbundet med at sælge et hus.

Der ligger noget sundt i lovforslagets tankegang, nemlig at fremme mobiliteten, sådan at man f.eks. ikke i længden skal give tilskud til dobbelt husførelse, hvad jeg har forstået er det normale i dag. Det er selvfølgelig vigtigt, at man ikke giver tilskud til f.eks. firmaer, der vil lave jobsøgningsforanstaltninger, som de ville have lavet alligevel. Det har jeg forstået at der heller ikke ligger i det.

Det her gør vi først og fremmest til fordel for de arbejdssøgende, og det er til syvende og sidst også til fordel for de firmaer, hvor de pågældende ender med at blive ansat.

Med disse bemærkninger vil vi gerne se villigt på lovforslaget.

Knud Lind (FP):

Dette lovforslag er en afløsning af nogle tidligere regler, og disse tidligere regler har efter de bemærkninger, der er i lovforslaget, ikke virket særlig hensigtsmæssigt. Man kan således konstatere det bemærkelsesværdige i, at en væsentlig del af midlerne er gået til tilskud til dobbelt husførelse, hvilket i virkeligheden modvirker bestræbelserne for en mere permanent overflytning af arbejdskraft fra én region til en anden. Det er nogle af de bemærkninger, man kommer med.

Man kan så spørge sig selv, om de nye regler vil blive bedre end dem, der hidtil har været. Det er vi meget skeptiske over for i Fremskridtspartiet, bl.a. fordi vi kan konstatere i bemærkningerne til lovforslaget, at der allerede efter de nuværende regler kun søges om støtte ved overflytning til beskæftigelse, om hvilken

der allerede er truffet bindende aftale med arbejdsgiveren. Det vil sige, at annoncering, samtaler m.v. er gået forud for støtten, og det har vist sig ikke at have den store indflydelse på, om vedkommende flytter eller ikke flytter til en ny region.

Når vi ikke rigtig tror på denne ændring af reglerne om mobilitetsfremmende støtteordninger, er det, fordi Graham Bell opfandt telefonen for mange år siden og postvæsenet plejer at bringe posten ud til alle områder af landet – om end med forsinkelse efter de sidste satser.

Hvis et firma ønsker at få nogle medarbejdere, sætter det nogle annoncer i avisen, og jeg tror ikke på, at det først vil søge om støtte til annoncerne via loven, inden det skaffer sig nogle nye medarbejdere.

Arbejdsformidlingen kan også benytte midlerne til iværksættelse af egne initiativer, eksempelvis til annoncering i dagspressen efter ledige arbejdskraft og ledige job. Jeg tror, det bliver vanskeligt og uoverskueligt, hvis man skal til at sondre, skal finde ud af tilskud til gennemførelse af virksomheders informationsmøder forud for besættelse af ledige job. Jeg tror, der bliver meget mere bureaukrati efter dette lovforslag, end der har været tidligere.

Ifølge de foreslåede §§ 15 og 16 bliver der faktisk tale om rene familieudflugter rundt i regionerne. Der kan ifølge § 15, stk. 1, ydes tilskud til dækning af udgifter til jobsøgning, herunder til rejser i forbindelse med ansættelsessamtaler og arbejdstester, samt til deltagelse i informationsmøder, og ifølge stk. 2 kan der også ydes rejsehjælp til ægtefæller og børn. Så det her lovforslag drejer sig i virkeligheden om nogle familieudflugter: Se Danmark på en ny måde!

I § 16 udvider man det endnu mere, fordi en ægtefælle, der har arbejde, faktisk også kan få dækket sine udgifter til jobsøgning. Måske er det manden, der vil søge arbejde et andet sted. Så får hustruen altså også dækket sine udgifter til at søge arbejde et andet sted, uanset om man har nogen garanti for, at de flytter, for den garanti har man overhovedet ikke.

Skulle man bruge det her lovforslag til noget fornuftigt, så tror jeg, man skulle satse mere på § 22 a om oplysninger om danske arbejdsgivers ønsker om arbejdskraft i udlandet, eller hvor udenlandske arbejdsgivere ønsker at få danskere til at arbejde i udlandet. Der kan man